UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aulularia Plautina co-,||moediarum lepidissima

Plautus, Titus Maccius

[Deventer], [ca. 1517]

Euclio. Megadorus senex

urn:nbn:de:hbz:466:1-71292

Visual Library

His legibus quum dare vis cedo, nuptias adorna
Eu. Quam maximā poſſunt tibi dare frater dotem
Sed eſt grandior natu, media eſt mulieris ętas
Eam ſi iubes frater tibi me poſcere poſcã
Me. Num non uis me interrogare te: Eu. immo ſi qd vis roga
Me. Poſt mediam ętatem qui mediā duxit vxorem domum
Si eā ſenex anum pręgnantem fecerit fortuito,
Quid dubitas quin ſit paratum nomen puero poſthumus?
Nunc ego iſtum ſoror laborem degā, et diminuā tibi,
Ego virtute deum, et maiorum noſtror. diues ſum ſatis:
Iſtas magnas factionē animos, dotes dapſiles
Clamores: imperia: eburata vehicula, pallas: purpuram
Nihil moror, quę in ſeruitutem ſumptibus redigunt viros
Eu. Dic mihi queſo qs ea eſt quā vis ducere vxorē, Me. eloquar
Nouiſtin hunc ſenem Euclionem ex proximo pauperculum:
Eu. Noui hoiem: haud malum me caſtor. Me. eius cupio filiam.
Virginem mihi deſponderi, verba ne facias ſoror.
Scio quid dictura es, hāc eſſe pauperem, hęc pauper placet.
Eu. Di bn̄ vertāt, Me. idē ego ſpero, Eu. qd me nūc vis: Me. vale
Eu. Et tu frater, Me. ego conueniā Euclionem ſi domi eſt.
Sed eccum neſcio vnde ſeſe homo recipit domum

Euclio. Megadorus ſenex

PResagibat mihi anim⁹ fruſtra me ire, quum exibam domo
Itaq; abibā inuitus, nam neq; quiſquā curialium
Venit, neq; magiſter, quē diuidere argentum oportuit
Nūc domū pperare ppero, nā egomet ſū hic, animus domi eſt
Me. Saluus atq; fortunatus Euclio ſemper ſies
Eu. Di te amēt Megadore, Me. qd tu: recten, atq; vt vis vales?
Eu. Non temerariū eſt vbi diues blande appellat pauperem;
Jam illic homo aurū me ſcit habere, eo me ſalutat blandius
Me. Ain tute valere. Eu. pol ego haud a pecunia per bene.

Me. Pol (si est animus equus tibi) satis habes q̄ bn̄ vitam colas
Eu. Anus hercle hoc indicium fecit de auro, perſpicue palā eſt
Cui ego iam linguam precidam, atq; oculos effodiā domi
Me. Quid tu ſolus tecum loquere? Eu. meā pauperiem cōqueror
Uirginem habeo grandem, dote caſſam, atq; inlocabilem
Neq; eam queo locare cuiq; Me. tace bonum habe animū Eudio
Dabitur, adiuuabere a me, dic ſi quid opus eſt, impera
Eu. Nunc petit, quum pollicetur, inhiat aurum, vt deuoret
Altera manu fert lapidem, panem oſtentat altera
Nemini credo (qui large blandus eſt diues) pauperi
Ubi manum inicit benigne, ibi onerat aliquam zamiam.
Ego iſtos noui polypos, qui vbi quicquid tetigerunt tenent
Me. Da mihi operam parumper, paucis Eudio eſt quod te volo
De communi re appellare mea et tua, Eu. hei miſero mihi
Aurū mihi intus arpagatum eſt: nunc hic eam rem volt (ſcio)
Mecum adire ad pactionem, verum interuiſam domi
Me. Quo abis? Eu. iam ad te reuortar, nā eſt quod viſam domum
Me. Credo edepol vbi mentionem ego fecero de filia
Mihi vt deſpondeat, ſeſe a me derideri rebitur
Neq; illo quiſquā eſt aliter hodie ex paupertate parcior
Eu. Di me ſeruant ſalua res eſt, ſaluum eſt ſi quid nō perit
Nummis male timui, prius q̄ intro redij exanimatus fui.
Redeo ad te Megadore ſi quid me vis, Me. habeo gratiam
Queſo quod te percontabor, ne id te pigeat proloqui.
Eu. Dum quidē ne q̄d percōteris quod mihi non libeat ꝓloqui
Me. Dic mihi quali me arbitrare genere prognatum, Eu. bono
Me. q̄d fide? Eu. bona, Me. q̄d factis, Eu. neq; malis, neq; ĩprobis
Me. Aetatē meā ſcis, Eu. ſcio eſſe grandem itidem vt pecuniam
Me. Certe edepol equidem te ciuem ſine omni mala etiā malitia
Semper ſum ratus et nunc arbitror, Eu. aurū huic olet
Quid nūc me vis? Me. quoniā tu me, et ego te qualis ſis ſcio

Que res recte vortat, mihiq; tibiq; tueq; filie
Filiam tuā mihi vxorem posco, promitte hoc fore
Eu. Hei Megadore haud decorum facinus tuis factis facis
Ut inopem atq; innoxium abs te, atq; abs tuis me irrideas
Nam de te neq; re neq; verbis merui vti faceres quod facis
Me. Neq; edepol ego te derisum venio neq; derideo
Neq; dignum arbitror, Eu. cur igitur poscis meā gnatā tibi
Me. vt propter me tibi sit melius, mihiq; propter te et tuos,
Eu. Venit hoc mihi in mentem Megadore te esse hominē diuitem
Factio sum me itē esse hominē pauperū pauperrimum
Nunc si filiam locassim meam tibi, in mentem venit,
Te bouē esse, et me esse asellum, vbi tecum coniunctus siem
Ubi onus nequeam portare pariter iaceam ego asinus in luto.
Tu me bos haud magis respicias, cognatus q̄si nunq; siem
Et te vtar iniquiore, et meus me ordo irrideat
Neutrobi habeam stabile stabulum, si quid diuortij fuat
Asini me mordicus scindant, boues incursent cornibus
Hoc magnum est periculum me ab asinis ad boues transcendere
Me. Quam ad probos propinquitate proxime te adiunxeris
Tam optimum est, tu conditionem hāc accipe ausculta mihi
Atq; eam desponde mihi, Eu. at nihil est dotis quidem
Me. Ne duas, dū modo morata recte veniat, dotata est satis
Eu. Eo dico ne me thesaurum reperisse censeas
Me. Noui, ne doceas, desponde. Eu. fiat, sed proh Jupiter
Non ego disperij? Me. q̄d tibi est? Eu. q̄d crepuit quasi ferr modo
Me. Hic apud me hortum cōfodere iussi, sed vbi hic est homo
Abijt, neq; me certiorem fecit, fastidit mei
Quia videt me suam amicitiam velle, more hoīm facit
Nam si opulentus it petitum pauperioris gratiam
Pauper metuit congredi, per metum male rem gerit
Idem quando illec occasio perit, post sero cupit

Aulularia

Eu. Si hercle ego te non elinguadam dedero, vſqꝫ ab radicib⁹
Impero, auctorqꝫ ſum vt me cuiuis caſtrādum loces
Me: Uideo hercle ego te me arbitrari Euclio hoīem idoneum
Quem ſenecta etate ludos facias haud merito meo
Eu. Neqꝫ edepol Megadore facio, neqꝫ ſi cupiam copia eſt
Me. Quid: nunc etiā mihi deſpondes filiam: Eu. illis legibus
Cum illa dote quā tibi dixi, Me: ſponden ergo: Eu. ſpondeo
Iſtuc. Di bene vortant, Me. ita Di faxint, Eu. illud facio vt memi(neris
Conueniſſe, vt ne quid dotis mea ad te afferat filia
Me. Memini, Eu. at ſcio quo vos pacto ſoleatis perplexarier
Pactum non pactum eſt, nō pactū pactum eſt ꝙ vobis lubet
Me nulla controuerſia mihi tecum erit, ſed nuptias
Hodie quin facimus nū que cauſa eſt: Eu. immo edepol optuma
Me. Ibo igitur parabo nunquid me vis: Eu. iſtuc fiet vale.
Me. Heus ſtrophile ſequere propere me ad macellū ſtrenue
Eu. Illic hinc abyt. Di immortales (obſecro) aurꝫ quid valet:
Credo ego iā illum inaudiſſe mihi eſſe theſaurꝫ domi
Id inhiat, ea affinitatem hāc obſtinauit gratia

Euclio ſenex, Staphila anus

Eu. Bi tu es que deblateraſti iā vicinis omnibus
Me mee filie daturꝫ dotem: heus Staphila te voco,
Ecquid audis: vaſcula intus pure, prepara atqꝫ elue
Filiam deſpondi ego hodie, huic nuptum Megadoro dabo
Sta. Di bene vortant, verꝫ ecaſtor non poteſt, ſubitū eſt nimis
Eu. Tace atqꝫ abi, curata fac ſint quū a foro redeā domum
Atqꝫ occlude edes, iam ego hic ero, Sta. quid ego nunc agā:
Nunc nobis prope adeſt exitium mihi atqꝫ herili filie,
Nam probꝫum atqꝫ partitudo prope adeſt vt fiat palam
Quod celatum eſt, atqꝫ occultatum vſqꝫ adhuc, nunc non poteſt.
Ibo intro vt herus hec que imperauit facta cum veniat ſient.
Nam ecaſtor malum moerorem metuo ne muſtum bibam.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN